

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2012/13:29

Stenografiska
uppteckningar
2012/13:29

Måndagen den 25 februari

1 § Jordbruk och fiske (telefonsammanträde)

Landsbygdsminister Eskil Erlandsson

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för jordbruk och fiske den 25–26 februari 2013 (forts. från stenografiska uppteckningar 2012/13:28)

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Härmed förklarar jag EU-nämndens sammanträde öppnat. Vi behandlar det tidigare bordlagda ärendet, punkt 5 på den preliminära dagordningen, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken. Det är en beslutspunkt.

Anf. 2 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! I dag slängs, som ni väl känner till, stora mängder fisk tillbaka i havet och förstörs. Jag vill se ett systemskifte, och min målsättning är, precis som jag vet att det också är er målsättning, att vi får ett verkligt utkastförbud och att det införs snarast. Samtidigt är det bara att konstatera att det är många och tunga medlemsländer i Europeiska unionen som inte alls har en lika ambitiös agenda. Tvärtom vill många medlemsländer även i framtiden kunna fortsätta att fiska på ungefär samma sätt som i dag.

När ordförandeskapet i morgon ska fortsätta att förhandla om förordningen och försöka hitta en kompromiss mellan de två motsatta ståndpunkter som finns kommer man, tror jag, att försöka hitta en medelväg. Att hitta en medelväg kräver eftergifter från båda sidor. Om vi ska kunna påverka den kompromiss som kommer i morgon, så att den kommer något närmare vår ståndpunkt, är det viktigt att vi, alltså Sverige, är spelbara. Jag tror för egen del att fisken i våra vatten mår bättre av att Sverige är med och spelar en roll än att vi står vid sidan av.

Det är viktigt att komma ihåg att det som jag och mina ministerkolleger i morgon ska göra är att fastställa rådets utgångspunkt inför förhandlingarna med Europaparlamentet. Det är alltså inte en slutstation vi har i morgon för CFP-reformen och ett utkastförbud. Detta är rådets första steg på vägen mot en slutlig överenskommelse. Jag kommer att göra allt jag kan för att vi ska landa så nära Europaparlamentet och dess ståndpunkt som det bara går.

Mot den bakgrunden säger jag åter att jag tycker att det är viktigt att Sverige är med och förhandlar. Som ni redan har hört, och som ni även

fortsättningsvis kommer att höra, kommer jag i morgon att förespråka ett verkligt utkastförbud. Jag kommer att förespråka att det införs så snart det är möjligt. Jag kommer också att förespråka att det finns så få undantag som det bara är möjligt från utkastförbudet. Detta kommer jag att kämpa för i mina kontakter med andra medlemsstater men också i de kontakter jag har med ordförandeskapet.

Just nu har jag intensiv kontakt med de medlemsstater som generellt sett står närmare oss än andra. Jag för även samtal med ett antal länder som är utan kust för att kunna påverka dem att också ta till orda för en hållbar politik och ett utkastförbud. Här behöver jag alltså nämndens stöd.

Slutligen vill jag understryka att ordförandeskapet har som målsättning att nå en politisk överenskommelse mellan institutionerna om denna reform i juni månad. Målsättningen är ambitiös, och jag uppfattar att jag, när vi senast möttes, fick ert fulla stöd för att försöka nå en överenskommelse under juni månad. Vi vill ju ha en reformerad fiskeripolitik, och vi vill ha den så snabbt som möjligt. Jag tror alltså att det ligger i vårt intresse att vi når en överenskommelse under det irländska ordförandeskapet. Inkommande ordförandeskap är som ni väl känner till Litauen. Därefter kommer Grekland och sedan Italien.

Nu tänkte jag precisera mig lite närmare och ge en bild av var, enligt min uppfattning och efter de samtal som jag och mina medarbetare haft under den senaste tiden, andra medlemsstater står. Vad gäller de minimis-undantaget har ordförandeskapet som ni vet föreslagit 7 procent. Spanien, Frankrike, Portugal, Grekland, Italien, Belgien, Slovenien och Rumänien vill höja detta de minimis-undantag till åtminstone 10 procent. Lettland har sagt att de kan acceptera 7 procent medan Storbritannien, Danmark, Tyskland, Estland och Polen har sagt att de kan acceptera 5 procent. Även Nederländerna har generellt en ganska strikt hållning, och jag kommer att tala med min nya nederländska kollega ytterligare under kvällen för att få en klarare bild av var de egentligen står. Som ni förstår kommer vi att få ett mycket litet stöd, kanske inget stöd alls. Vi är ganska ensamma om att förespråka noll procent.

Vad gäller de årtal som är föremål för diskussion i de här sammanhangen, alltså årtalen 2014, 2015 och 2016 beträffande målarter i fisket, har Spanien, Frankrike, Italien, Belgien, Portugal, Slovenien, Malta, Bulgarien, Rumänien, Cypern, Lettland, Grekland och Polen förespråkade att genomförandet ska senareläggas med åtminstone ett år. På den andra sidan står, återigen, Storbritannien, Tyskland, Danmark och Estland som stöder de årtal som finns i ordförandeskapets kompromissförslag.

Som ni vet finns det en stor press från ett antal medlemsstater, till exempel Frankrike, Spanien, Portugal och Belgien att införa ytterligare undantag och flexibilitet. Ett exempel på ytterligare undantag från utkastförbudet som nu finns i ordförandeskapets kompromissförslag är ett undantag för vissa pelagiska arter såsom blåvittling och trynfisk. Press finns också från somliga medlemsländer att utvidga vissa undantag med taggmakrill och en del plattfiskar som nämns i detta sammanhang.

Jag har dessutom under dagen haft underhandlingar med Ungern, Tjeckien och Finland. Vad beträffar dessa länder kommer de att ansluta sig till en uppfattning som representeras av Österrike. De kommer i sina

anföranden och inlägg att nämna ordet "hållbarhet" men inte ge sig in i några diskussioner om vare sig procentsatser, årtal eller liknande.

När det gäller Finland säger de att det enda de kommer att bry sig mycket om är Östersjön. De kommer att hålla kvar vid Östersjön och de förslag till förordningar som finns vad gäller året 2015. Det vill de inte ändra på.

Detta är läget inför de förhandlingar som nu på allvar tar sin början och förhoppningsvis kommer att bli klara under denna rådssession. Blir de inte klara tror jag att något annat ordförandeskap får ta vid. Min målsättning är – jag säger det igen – att vi ska få ett verkligt utkastförbud och att det införs snarast, men då gäller det att jag har ett mandat att hitta dem som står på den ska vi kalla det rätta sidan och som vill införa detta så snabbt som möjligt. I annat fall är jag jätterädd för att den motsatta sidan vinner, och gör det med kraft, och därmed kommer att gå in i förhandlingarna med Europaparlamentet med att införa förlängningar i årtals-sammanhang, utökat undantag vad gäller fiskarter och liknande samt även höja de undantag som nu finns i de minimis-reglerna och som handlar om procenttal som ska få föras i land.

Anf. 3 KEW NORDQVIST (MP):

Vi anser att utkastförbudet ska gälla utan de minimis-undantag. Vi tror nämligen inte att det går att kontrollera efterlevnaden. Om det blir 5 eller 7 procent är hopplöst att avgöra. Därför menar vi att noll procent är det enda rätta, vilket även ministern tycker.

Vi vill också att det ska innehålla tillfredsställande kontroll- och efterlevnadsmekanismer, det som parlamentet har sagt är full dokumentation. Vidare vill vi att det ska följa en strikt tidtabell. Man ska inte börja skjuta på införandet.

Låt mig även göra en kommentar. Om Sverige inte stöder rådet skulle det, enligt vad jag förstår, göra det lättare för parlamentet. Jag kan inte förstå hur Sverige skulle kunna stödja parlamentets linje genom att gå på rådets hårdare linje. Det är en fundering som jag har.

Anf. 4 PYRY NIEMI (S):

Jag instämmer till fullo i det som Kew Nordqvist säger. Det är en viktig markering att undantagen inte ska finnas med och att det ska finnas en mycket tydlig tidsram för när detta ska införas. Det är viktigt att även markera att det är ett enigt parlament som står bakom förslaget. Förhandlingsläget är alltså annorlunda än vad det brukar vara, speciellt i den här typen av frågor. Det är en mycket viktig detalj att ha med sig i samtalen.

Jag uppskattar landsbygdsministerns uppfattning att det ska vara noll procent. Det är bra. Jag uppskattar också att det finns en tydlig ambition att verkligen vilja få bort de minimis-undantagen, för det kommer att vara helt omöjligt att mäta om det är 5, 7, 10 eller 15 procent. Det är i grund och botten ointressant eftersom det ändå inte kommer att kunna efterföljas och framför allt inte kunna införas restriktioner kring. Det är jättesvårt att kontrollera.

Noll procent är ett mycket rimligt ställningstagande, vilket landsbygdsministern också fört fram här.

2012/13:29

25 februari

Anf. 5 JACOB JOHNSON (V):

Jag ansluter mig till föregående talare. Jag kan kort nämna att vi ska stå kvar vid inget utkast alls och att tidsplanen inte ska senareläggas. Vi måste begränsa undantagen så mycket som möjligt. Vi har nu en styrkeposition med ett sådant ställningstagande i och med att EU-parlamentet har samma ståndpunkt.

Anf. 6 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag instämmer med föregående talare. Det känns onödigt att upprepa sig, så jag nöjer mig med det.

Från vårt partis sida vill vi gärna se att utkastförbudet inte kompenseras med ökade kvoter.

Anf. 7 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det är att konstatera att det är ordförandeskapet som företräder rådet i de diskussioner och förhandlingar som kommer efter rådets ställningstagande. De representerar dem som röstar ja och har ställt upp på en gemensam förhandlingslinje. De representerar inte dem som röstar nej och inte ställer upp på en gemensam förhandlingslinje i de diskussioner och förhandlingar som alltså sker mellan kommission, råd och parlament efter det att vi i morgon förhoppningsvis fattat beslut om vilken position som rådet ska ha vid ingången i förhandlingarna.

Anf. 8 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Jag har en fråga till landsbygdsministern. Mot bakgrund av att vi är totalt eniga i Sveriges riksdag om att vi vill nå nollutkastet men att vi uppenbarligen inte når det genom att vi inte kan driva det i nuläget undrar jag vilken bedömning landsbygdsministern gör ifall vi ansluter oss till att vi går ned till 5 procent och därigenom kan bilda någon form av blockerande majoritet. Jag vet att frågan ställdes i anslutning till mötet vi hade i fredags, men nu har positionerna i någon mån planat. Det är det första.

Det andra är att en tänkbar lösning i nuläget, mot bakgrund av att vi är ensamma om noll procent, är att vi använder det som ordföranden brukar använda i EU-nämnden, nämligen säga att landsbygdsministern får i uppdrag att med givna regler driva förhandlingarna och att varje parti tar slutgiltig ställning när det färdiga avtalet finns framförhandlat i juni.

Anf. 9 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det jag nu säger är bara tro eftersom förhandlingarna ännu är långtifrån avslutade. Min tro är att bästa utfall på vår sida är att hitta tillräckligt många som, som Bengt-Anders Johansson uttryckte det, blockerar dem som vill annorlunda. Vi har på vår sida om strecket, enligt min uppfattning, Storbritannien, Tyskland, Danmark och Estland. Möjligen kan vi få hjälp av länder som inte är några stora kuststater, såsom Tjeckien, Ungern och Österrike. Möjligen kan finnarna hjälpa till i ett slutskede. Möjligen ansluter sig även Nederländerna till detta. Då kan vi i bästa fall vara en motvikt som är så betydelsefull och stor att det är en realitet att vi står emot, och då måste ordförandeskapet ta hänsyn till oss.

Om vi splittrar upp oss där några röstar på 5 procent, somliga säger noll procent, någon säger 3 procent och så vidare blir det de som vill annorlunda som segrar, och då blir det dem som ordförandeskapet måste företräda när de för diskussionerna med parlamentet och kommissionen.

Min bedömning är att ett kvarhållande i slutförhandlingen vid noll-procentslinjen är de facto ett nej från Sveriges sida, och då är vi utan påverkansmöjligheter i de diskussioner och förhandlingar som kommer att föras med parlamentet.

Anf. 10 BÖRJE VESTLUND (S):

Jag undrar vad Bengt-Anders Johansson menar. EU-nämndens kansli håller just nu på att utreda huruvida man hanterade MFF:en på ett korrekt sätt när man återkom och avrapporterade, vilket innebar att partierna i det läget inte kunde anmäla avvikande mening. Det hade helt plötsligt blivit en informationspunkt.

Jag är därför tveksam till vad detta skulle leda till. Jag är inte så säker på att det överensstämmer med den ordning vi har i Sveriges riksdag när det gäller att hantera EU-frågor.

Jag lägger mig inte i sakfrågan, utan jag tyckte bara att det lät väldigt konstigt.

Anf. 11 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Det jag menar är att det finns stenografiska uppteckningar om exakt vad vi egentligen tycker. Därmed säkerställs att ingen ska behöva säga att man inte sade vad man tyckte i rätt läge.

Nu handlar det om att om möjligt hitta tillräckligt många som landar på en väsentligt lägre nivå än den som majoriteten för närvarande uppenbarligen är inne på och därigenom rädda hem så mycket som möjligt. Det är så jag menar. Med detta som bakgrund skulle man i samband med junisammanträdet slutgiltigt kunna sätta ned foten genom att varje parti talar om att man inte köper det. Det blir då naturligtvis grund för hur Sverige vid det tillfället kommer att rösta om hela avtalet. Så tänkte jag.

Anf. 12 MARIE GRANLUND (S):

Jag tror nog att alla förstår att allting inte alltid blir som man vill. För oss i oppositionen är det viktigt att man går in mycket tufft. Det är det som det handlar om i dag, alltså vilket mandat vi ger inför förhandlingarna.

Anf. 13 GUSTAV BLIX (M):

Herr ordförande! Jag har en fråga till landsbygdsministern. Jag tolkar det som landsbygdsministern sagt om förhandlingspositionen så att risken är att vi går in så tufft att vi i själva verket diskvalificerar oss från att över huvud taget kunna vara spelbara, detta i en lång och viktig förhandling gällande en viktig fråga som vi i Sverige kämpat för i många år, där vi varit brett eniga om att försöka få bort utkasten.

Risken är att vi nu försätter oss i en så hård inledande position att vi i själva verket blir utan inflytande. Valet står egentligen mellan att förhandla eller inte, att vara spelare i detta eller inte. Är det en korrekt upp-

Anf. 14 PYRY NIEMI (S):

Jag är lite nyfiken att få höra vad landsbygdsministern anser vara mest prioriterat i den svenska regeringens ståndpunkt. Är det att förhandla bort de minimis-undantagen eller är det tidsramen för när detta ska införas? Eller är det de facto nolltolerans för utkast? Jag har förstått att landsbygdsministern i en tv-sänd diskussion med Isabella Lövin verkligen berömde Europaparlamentet för dess oerhört starka ställningstagande och, inte minst, lovade att försöka bilda allianser för att kunna medverka till ett totalt utkastförbud.

Jag vill gärna veta vilken position regeringen värdesätter mest, när vi nu ändå talar om reella förhandlingsdiskussioner.

Anf. 15 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vad beträffar Gustav Blix frågeställning är mitt svar ja. Ordförandeskapet skyldighet är, mer eller mindre, att hitta en kvalificerad majoritet, och när man hittat den och det inte finns en blockerande minoritet är det ordförandeskapets skyldighet att inleda förhandlingar och föra dem med dem som har den kvalificerade majoriteten.

Vad beträffar Pyry Niemis frågeställningar är min kommentar att jag vill att det ska vara så bra som möjligt för fisken i de olika vatten som vi har och behärskar i Europeiska unionen. Nu är det konstaterat att vi kanske till och med är alldeles ensamma om den ska vi kalla det rigida linje som vi har. Vi har inte någon, vad jag kommit fram till, som, åtminstone så här långt, på de punkter som är uppe till allvarliga diskussioner håller med oss. Då tar andra över och styr och bestämmer med vilken position vi från rådets sida ska ge oss in i diskussionerna med parlamentet.

Anf. 16 KEW NORDQVIST (MP):

Om ett land försvarar fisken i vattnet, som ministern gör här, och inte har ett egenintresse borde det inte leda till isolering och förakt från andra som ju talar utifrån ett egenintresse. För mig är det svårt att förstå en sådan inställning. Jag vill skicka med det, för jag tycker att vi slåss för en god sak.

Anf. 17 PYRY NIEMI (S):

Ja, landsbygdsministern, jag värnar också fiskens möjligheter. Jag tycker dock inte att du svarade på frågan. Någon slags ingång har väl regeringen? Det måste väl finnas en prioritering från regeringens sida. Om ni nu sätter er i en reell förhandling, vad är det ni kommer att trycka på som varande den absolut viktigaste positionen för regeringen? Om man ska dela upp det hela finns det åtminstone tre positioner att hantera.

Jag tycker nog att regeringen i EU-nämnden, eftersom regeringen söker stöd i nämnden, kan tala om vad som är det absolut mest väsentliga i förhandlingen. Vi är alla medvetna om att vi gör detta för att fisken ska må bra.

Anf. 18 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Mina tre ingångar är att vi ska ha ett utkastförbud, och det ska vara noll procent. Den andra prioriteringen för min del är att vi inte ska skjuta detta framåt i tiden utan införa det i enlighet med ordförandeskapets kompromissförslag som ligger på bordet så här långt, alltså inte flytta årtalen framåt i tiden. Det tredje är att vi ska minimera de undantag som många vill ha för olika fisken och fiskarter.

Men jag säger återigen att vi är väldigt ensamma, kanske helt ensamma, om att ha dessa prioriteringar. Då gäller det, tycker jag, att hitta dem som ligger så nära oss som möjligt så att inte den andra sidan segrar, det vill säga de som vill skjuta saker och ting framåt i tiden, höja procentalen för de undantag som de vill ha från utkastförbudet samt se till att vi inte får fler fisken och fiskarter som inte omfattas av utkastförbudet.

Anf. 19 PYRY NIEMI (S):

Vi ska inte ha någon längre debatt, för landsbygdsministern sammanfattar vad vi i oppositionen har sagt. Så är det, och det är jättebra. På så sätt är vi on speaking terms. Då gäller det att ha den ingången med i diskussionen. Jag har all respekt för att vi kanske har en avvikande uppfattning, men det finns också ett EU-parlament som har en mycket stark uppfattning i frågan. Det torde visa på att Sverige har en rakryggad hållning hela vägen in i diskussionen.

Om man ger uttryck för en uppfattning och möter på stort motstånd undrar jag om landsbygdsministern då per definition blir utkastad från sammanträdet eller om det finns möjlighet att i det sammanhanget kunna fortsätta i någon sorts dialog. Landsbygdsministern hade en ganska kategorisk uppfattning senast som gick ut på att det hela går på en kvart och sedan är det färdigdiskuterat.

Anf. 20 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! När ordförandeskapet har hittat en kvalificerad majoritet är det ordförandeskapets skyldighet att med den kvalificerade majoriteten i ryggen gå in i förhandlingarna med Europaparlamentet. Där företräds rådet av dem som har röstat ja. Ordförandeskapet företräder inte dem som eventuellt röstar nej. De blir förbisedda. Det är som med vilket parlament som helst; man företräder dem som röstar ja och står bakom ett ställningstagande, inte dem som är emot det.

Vad beträffar slutförhandlingarna är det min erfarenhet att det brukar bli mycket, mycket snabba ställningstaganden, ofta på orimliga tider dessutom. Det handlar om 10, 15, 20 minuter som slutförhandlingarna tar.

Anf. 21 PYRY NIEMI (S):

Vi vidhåller vårt tidigare ställningstagande.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Kan du för konkluderandets skull ange det mycket tydligt och så detaljerat som möjligt?

Anf. 23 PYRY NIEMI (S):

Vi vidhåller det som vi sade vid förra EU-nämndssammanträdet. Vi anmäler alltså avvikande mening.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Eftersom det finns flera olika parametrar med i detta är det angeläget att vi får klarhet i på vilka punkter det skiljer sig från den ståndpunkt som landsbygdsministern här redovisar, särskilt som det synes finnas risk för en majoritet mot den ståndpunkten.

Anf. 25 MARIE GRANLUND (S):

Det är väl tydligt att det finns ganska många partier som tycker att vi ska stå fast vid noll procent, att det är det vi ska gå in med.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Okej. Då är det bara det som avviker från regeringens uppfattning. Ska jag förstå det så, Marie Granlund?

Anf. 27 MARIE GRANLUND (S):

Man kan diskutera de andra detaljerna också, men det är det viktigaste, ja.

Anf. 28 GUSTAV BLIX (M):

Herr ordförande! Det är viktigt att vi här och nu kan reda ut detta så att regeringen har ett fullgott mandat i de fortsatta förhandlingarna. Jag tror att det är väsentligt att vi från EU-nämndens sida ger ett tydligt besked om vad nämnden tycker.

Nu har regeringen mycket tydligt utkristalliserat vad regeringen har som ingångsvärde i dessa förhandlingar. Sedan behöver vi få en annan bild, upplever jag, om att regeringen ska försöka uppnå någonting annat i förhandlingarna och vad regeringen ska göra när man möjligen inte uppnår den gränsen. Annars blir det svårt.

Jag vädjar om att vi i så fall får ett förtydligande om förhandlingsmandatet.

Anf. 29 MARIE GRANLUND (S):

Det förhandlingsmandatet är väl ganska tydligt. Det ska vara noll. Det ska vi gå in med. Vi ska vara jättetuffa och på det sättet stärka EU-parlamentet.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Får jag för tydlighetens skull fråga Marie Granlund: Om det efter förhandlingarna blir utsiktslöst att driva noll procent, ska Sverige då försöka hitta bästa möjliga lösning eller ska Sverige "lämna förhandlingen"?

Anf. 31 MARIE GRANLUND (S):

Det sista.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Okej.

Anf. 33 KEW NORDQVIST (MP):

Vi står fast vid vår avvikande mening. Dels gäller det utkastförbudet med noll procent, dels ska det innehålla det vi kallar för tillfredsställande kontroll- och efterlevnadsmekanismer. Och sedan har vi även tidtabellen. Alla de tre vill vi ha med. Det ingår i vår avvikande mening.

Om det blir ett splittrat råd har jag redan tidigare klargjort vad vi anser om det.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag har uppfattat, Kew Nordqvist, att du tidigare gjorde dig till tolk för att det skulle vara så få undantag som möjligt, så tidigt ikraftträdande som möjligt och så bra efterlevnadskontroll som möjligt. Jag har inte uppfattat att det avviker från regeringens ambitioner.

Anf. 35 KEW NORDQVIST (MP):

Jag tycker det. Vi tycker att det ska vara noll procent, och det är bra om regeringen vill gå mot noll. Dessutom ska det innehålla tillfredsställande kontroll- och efterlevnadsmekanismer samt följa den strikta tidtabellen. Utkasten ska heller inte få ske i de långsiktiga förvaltningsplanerna. Det finns naturligtvis många saker att ta upp.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Då ställer jag frågan till landsbygdsministern så att vi får detta utklarat: När det gäller så få undantag som möjligt, så tidigt ikraftträdande som möjligt och så god efterlevnad som möjligt – kan landsbygdsministern säga att det också är regeringens ståndpunkt?

Anf. 37 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ja, så tidigt ikraftträdande som det bara går. Som jag redovisat flera gånger är det några länder som står på vår sida i det fallet. Det är möjligt att det går att leta upp ytterligare några. Vad gäller undantag från fisken och fiskarter gäller samma där, att det är några länder som håller med oss och vill ha så få undantag i det fallet som det bara går. Det är möjligt att vi även där kan leta upp fler.

Det jag ser som den stora stötestenen det är noll på de minimis, apropå att jag så här långt inte kunnat hitta någon som rent ut säger noll. De jag talat med säger att de måste ha ett undantag och är beredda att gå till 5, någon säger sig vara beredd att gå till 7. Den stora majoriteten säger att de vill höja det förslag som nu finns, det vill säga 7, till 10. Vi är, vad jag kommit fram till så här långt, ensamma om att säga noll. Om jag tvingas säga det, vilket jag självfallet kommer att göra i inledningen, och ingen håller med mig är det lönlöst. Då är vi inte längre med eftersom vi förmodligen är ensamma.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Om vi bortser från detta med nolltolerans för utkast uppfattar jag att det inte råder någon skillnad mot det som till exempel Kew Nordqvist har sagt om så få undantag som möjligt, så tidigt ikraftträdande som möjligt och så god efterlevnadskontroll som möjligt, utan det handlar om nolltoleransen, om vi får kalla det så, vad gäller utkast.

Vice ordföranden har, som jag uppfattat det, förtydligat detta och sagt att den ståndpunkten vill åtminstone Socialdemokraterna att landsbygdsministern ska hålla fast vid oavsett hur förhandlingen utvecklar sig.

Därför måste jag för ordningens skull fråga de övriga partierna som verkar ha ungefär samma uppfattning om det också är deras mening att vi ska hålla fast vid noll procent genom hela förhandlingen och att vi inte ska ta något som helst intryck av eventuella andra majoriteter som skapas.

Är det korrekt uppfattat?

Anf. 39 JACOB JOHNSON (V):

Ja.

Anf. 40 KEW NORDQVIST (MP):

Ja.

Anf. 41 JOHNNY SKALIN (SD):

Ja, det instämmer vi i. Dessutom vill vi inte att utkastförbudet ska kompenseras med ökade kvoter.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Jag ber landsbygdsministern att kommentera det sista som Johnny Skalin tog upp.

Anf. 43 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Den frågeställningen är inte föremål för förhandling eller diskussion nu, utan den kommer i de två förhandlingar vi brukar ha på höstterminen, i oktober och december, alltså då vi avgör fiskemöjligheterna i de olika vattnen.

Anf. 44 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Jag vill bara ha ett förtydligande från Marie Granlund. Hon var tydlig med att säga att ingången ska vara noll, vilket jag uppfattat att landsbygdsministern också menar. Därför vill jag fråga Marie Granlund: Om detta leder till att vi tvingas bort från förhandlingsbordet, menar ni att Sverige då inte ska vara med och förhandla vidare?

Anf. 45 MARIE GRANLUND (S):

Det är klart att Sverige ska vara med och förhandla – och vara en duktig förhandlare. Däremot tror vi, eller rättare sagt vet vi, att det är fullständigt meningslöst att skilja på 3, 5, 7 eller 10 procent eftersom det inte går att efterleva. Därför tycker vi att vi ska hålla fast vid det som faktiskt går att efterleva och göra någonting åt. Vi tror att en tuff hållning är det bästa sättet att stärka EU-parlamentet i kommande förhandlingar.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag har ett par gånger under mötet tänkt fråga landsbygdsministern om möjligheterna till efterlevnadskontroll och undrar om han kan kommentera det något.

Ordförande! Jag har någon medarbetare som säkert är mer påläst än jag i den delen.

25 februari

Anf. 48 Kanslirådet FREDRIK ARRHENIUS:

Förslaget är att allt som fångas också ska dokumenteras. Där har vi täckningen. Det är ingenting som smusslas undan någonstans, utan det finns med i förslaget så att man har koll på vilka arter och annat man får upp som fångst. Vi tycker att det är viktigt att den dokumentationen finns.

Sedan har vi också kopplingen till kontrollförordningen så att detta dokumenteras. Det finns alltså kopplingar även till andra förordningar. Detta finns således och tas om hand. Det ska dessutom vidareutvecklas. Det är alltså ingen bortglömd fråga, utan den är mycket viktig.

Anf. 49 GUSTAV BLIX (M):

Herr ordförande! Jag tyckte inte att vi fick något riktigt svar på Bengt-Anders Johanssons fråga vad Sverige ska göra ifall vi från vår ingångsposition i själva verket riskerar att diskvalificera oss från fortsatta förhandlingar.

Om vi nu har fyra oppositionspartier som anmäler avvikande mening och därmed utgör en majoritet i nämnden tycker jag att det är rimligt att den meningen uttrycks så att man i steg två i denna förhandling kringskär regeringens möjligheter att förhandla. Det vore välkommet om varje parti tydligt deklarerade att det är intensionen.

Efter det att Sverige eventuellt har misslyckats med att få stöd för en tydlig nollutkastpolitik, är det då oppositionspartiernas vilja att Sverige sedan inte ska kunna vara med i de fortsatta förhandlingarna, inte att vi möjligen ska vara tuffa eller framföra krav? Landsbygdsministern har tydligt redovisat vad som händer om vi intar en så tuff utgångsposition, ja, men sedan har vi också slutförhandlingspositionen, och då är vi diskvalificerade från de fortsatta förhandlingarna.

Därmed får vi lämna frågan till en mycket sämre rådsmajoritet – riskerar att göra det – som sedan förhandlar med parlamentet, och där kan Sverige inte vara med och påverka på det sätt som vi annars skulle kunna. Därför vill jag ha besked från de övriga fyra partierna.

Anf. 50 PYRY NIEMI (S):

Jag har en ordningsfråga, herr ordförande. Vi har nu manglat igenom detta flera gånger. Signalen har varit mycket tydlig. Vi vet inte vad som kommer att hända i förhandlingen. Vi ger uttryck för vår uppfattning och ståndpunkt. Vilken förhandlingstaktik eller strategi man ska ha måste regeringen avgöra. Landsbygdsministern kommer att känna av det när han är på plats. Samtliga fyra oppositionspartier har mycket tydligt gett uttryck för sin ståndpunkt. Den går inte att missförstå. Den kan inte tolkas på något annat sätt.

Jag tycker att det är dags för ordföranden att sammanfatta mötet. Jag tror att ordföranden fick den inblicken och insikten från vice ordföranden.

Anf. 51 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Jag har närmast en fråga till Pyry Niemi eftersom han inte lämnade ett rakt svar till Gustav Blix. Vad ska vi göra om vi hamnar i den sitsen att vi inte längre får vara med och förhandla? Ska vi ställa oss vid sidan av då?

Anf. 52 PYRY NIEMI (S):

Ja, om regeringen inte får vara med och förhandla finns det inga andra alternativ – uppenbarligen. Jag kan inte tolka det på annat sätt eftersom landsbygdsministern tydligt har deklarerat att om det finns en kvalificerad majoritet som tycker annorlunda stängs de andra ute. Vad är det som är så svårt att förstå med detta? Det är mycket märkligt.

Landsbygdsministern säger att om man har en uppfattning och inte får majoriteten med sig på den då får man inte vara med. Vad är det som är så komplicerat med det?

Vi kan inte bestämma regeringens taktik. Vi ger bara uttryck för uppfattningen att nollprocentsutkastet ska gälla, ingenting annat. Hur regeringen sedan hanterar det på plats måste regeringen och landsbygdsministern avgöra.

Anf. 53 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Jag har bara ett klargörande till Pyry Niemi. Det har varit lite svävande, med all respekt, att det skulle vara som ingångsvärde och så vidare. Därför hoppades jag in i det längsta att vi hade kunnat vara överens om att det tuffa ingångsläget är noll procent och det driver vi to the bitter end – tills vi ser att det är helt omöjligt och då, om möjligt, skulle kunna medverka till att landa på en lägre procent. Jag förstår att oppositionen inte anser det, utan det är noll som gäller även om vi inte har något som helst inflytande över det fortsatta fisket. Det tycker jag vore utomordentligt synd mot bakgrund av att vi varit ett av de få länder som tillsammans med kommissionen drivit det hela så här långt.

Anf. 54 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Jag måste upprepa vad jag sagt tidigare. Att gå in i förhandlingarna tufft – ja, det är jag beredd att göra, har för avsikt att göra och har färdigskrivna talepunkter. Frågeställningen uppstår när vi varit inne på förhandlingar med ordförandeskapet och med kommissionen i lite blandade konstellationer. Den gång man kommer fram till att det inte finns någon kvalificerad majoritet för något som är i närheten av noll, och det ändå är nämndens avsikt att jag ska rösta nej, kan det i ett worst case innebära att det blir en betryggande majoritet, kvalificerad majoritet, åt det andra hållet, vilket inte är bra för fisken i några av EU:s vatten. Jag tolkar nollet som ett nej i det läge som vi kommer att komma till någon gång inom en nära framtid.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Jag har uppfattat saken på precis samma sätt som landsbygdsministern, och jag avser därför att konkludera.

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens standpunkt i det här ärendet med undantag för att nolltolerans ska gälla

såvitt avser utkast, både vid ingången och utgången av de förhandlingar som nu förestår. Är det någon som känner sig missuppfattad? Nej.

Jag hoppas att ni uppfattade att det är stöd för regeringen förutom vad avser utkastförbudet. Där ska gälla nolltolerans från svensk sida vid både ingången och utgången av förhandlingarna.

Därmed tackar vi landsbygdsministern med medarbetare för i dag och önskar lycka till i förhandlingarna.

2012/13:29

25 februari

Innehållsförteckning

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	1
Anf. 3 KEW NORDQVIST (MP)	3
Anf. 4 PYRY NIEMI (S).....	3
Anf. 5 JACOB JOHNSON (V)	4
Anf. 6 JOHNNY SKALIN (SD)	4
Anf. 7 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	4
Anf. 8 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	4
Anf. 9 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	4
Anf. 10 BÖRJE VESTLUND (S).....	5
Anf. 11 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	5
Anf. 12 MARIE GRANLUND (S).....	5
Anf. 13 GUSTAV BLIX (M)	5
Anf. 14 PYRY NIEMI (S).....	6
Anf. 15 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	6
Anf. 16 KEW NORDQVIST (MP)	6
Anf. 17 PYRY NIEMI (S).....	6
Anf. 18 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	7
Anf. 19 PYRY NIEMI (S).....	7
Anf. 20 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	7
Anf. 21 PYRY NIEMI (S).....	7
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 23 PYRY NIEMI (S).....	8
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 25 MARIE GRANLUND (S).....	8
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 27 MARIE GRANLUND (S).....	8
Anf. 28 GUSTAV BLIX (M)	8
Anf. 29 MARIE GRANLUND (S).....	8
Anf. 30 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 31 MARIE GRANLUND (S).....	8
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 33 KEW NORDQVIST (MP)	9
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 35 KEW NORDQVIST (MP)	9
Anf. 36 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 37 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	9
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 39 JACOB JOHNSON (V)	10
Anf. 40 KEW NORDQVIST (MP)	10
Anf. 41 JOHNNY SKALIN (SD)	10
Anf. 42 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 43 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	10
Anf. 44 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	10
Anf. 45 MARIE GRANLUND (S).....	10
Anf. 46 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 47 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	11
Anf. 48 Kanslirådet FREDRIK ARRHENIUS	11

Anf. 49	GUSTAV BLIX (M)	11	2012/13:29
Anf. 50	PYRY NIEMI (S).....	11	25 februari
Anf. 51	BENGT-ANDERS JOHANSSON (M)	12	
Anf. 52	PYRY NIEMI (S).....	12	
Anf. 53	BENGT-ANDERS JOHANSSON (M)	12	
Anf. 54	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	12	
Anf. 55	ORDFÖRANDEN.....	12	